

[Indenrigsministeren]

dene end andre, ganske enkelt fordi deres serviceniveau er lavere og i og for sig ikke kan blive højere, fordi deres skattegrundlag ikke er til det. Derfor har vi foretaget en reduktion efter det system, at vi tildeler bloktilskuddene efter skattegrundlagstal, for hvis vi fordelte dem efter udgiftsbehovstal, ville kommunerne blive ramt overordentlig ulige, hvad man vil se af materialet også i forslaget her.

Det er blevet sagt, at dette forslag ikke er socialt retfærdigt. Det kan jeg slet ikke forstå; jeg mener tværtimod, at det er meget socialt retfærdigt. Der tales så meget om herfra, at tingene vender den tunge ende nedad, men det gør dette netop ikke. Når vi foreslår dette, er det netop, fordi vi mener, at beskæringen skal ske dér, hvor skattegrundlaget er størst og serviceniveauet derfor også er størst. Hermed vil tilpasningsbyrden falde på de kommuner, der har haft råd til at sætte serviceniveauet i vejret, også fordi deres beskatningsgrundlag er godt, og det vil derfor også være disse kommuner, som har den største mulighed for at spare de penge, der skal spares efter regeringens forslag.

Jeg må sige til hr. Henning Rasmussen, at jeg er overordentlig forundret over, at han er så afvisende over for det forslag, regeringen her er inde på, for jeg er orienteret om, at den tidligere indenrigsminister indkaldte de kommunale organisationer den 30. august 1982 og orienterede dem om, at det forventedes, at regeringen ville komme med en besparelse på bloktilskuddene, og at det ville ske efter de kriterier, som vi her fra den nuværende regerings side lægger frem. Man kan se det i mødereferatet fra den 30. august 1982, og man kan desuden se det i den daværende regerings blad, Aktuelt, fra den 31. august 1982, hvori der står, at de rige kommuner skal bære byrderne. Derfor synes jeg, det er kedeligt, at hr. Henning Rasmussen ikke nu synes, at ideen er god, når den åbenbart var det dengang.

Jeg vil gerne sige til hr. Askjær Jørgensen, at jeg er meget glad for, at fremskridtspartiet er så velvilligt indstillet over for forslaget, og at man vil se på det under udvalgsarbejdet. Der er en række ting, som vil have gavn af et udvalgsarbejde, kan jeg høre, og det kunne jeg også høre på hr. Dræbyes indlæg.

Jeg vil i øvrigt takke hr. Dræbye for tilsagnet om at ville medvirke til krone-til-krone-

besparelser og i det hele taget for, at hr. Dræbye vil tage så seriøst på behandlingen af forslaget, som han gav udtryk for. Der lå i hr. Dræbyes bemærkninger nogle uklarheder, men jeg er ganske overbevist om, at udvalgsarbejdet vil afklare en hel række af de tvivls spørgsmål, som hr. Dræbye var inde på.

Jeg har personlig ikke noget imod, at kommunaludvalget og finansudvalget sideløbende, om jeg så må sige, tager sig af disse ting. Jeg har imidlertid ikke stemmeret i tinget og skal derfor lade afgørelsen af den sag overgå til andre.

Så vil jeg gerne have lov at pointere, at der her er tale om et etårigt forslag. Både i aktstykket og i bemærkningerne til beslutningsforslaget er der vedrørende den fremtidige fordeling af bloktilskuddene henvist til, at regeringen agter at fremsætte forslag om en revision af tilskudsreglerne. Dette vil få virkning fra og med tilskudsåret 1984. Der er altså i det foreliggende forslag tale om et etårigt forslag, og det vil jeg godt gøre en anelse ud af.

Hvordan fordelingsmetoden skal være fremover, vil der være anledning til at vurdere og drøfte i forbindelse med regeringens bebudede lovforslag. Dette lovforslag arbejder vi på i øjeblikket i indenrigsministeriet, og lovforslaget vil med virkning fra og med 1984 erstatte de gældende tre tilskudsudligningslove. Forslaget vil desuden tage udgangspunkt i den netop afgivne betænkning fra det såkaldte finansieringsudvalg, og jeg vil godt kort nævne, at der her stilles forslag om en række tekniske ændringer, som gør systemet mere overskueligt. Jeg tror, vi må indrømme, at for almindelige borgere er det, vi snakker om her i dag, temmelig uforståeligt, og jeg garanterer også for, at for dem, der ikke er inde i bloktilskudstankegangen, er det også uforståeligt; derfor vil en klargøring nok under alle omstændigheder være et gode.

Selv om betænkningens forslag set under ét ikke vil resultere i væsentlige byrdefordelingsmæssige forskydninger, søger man dog at råde bod på de værste urimeligheder i de nugældende udligningsordninger, for som vi alle ved, er der urimeligheder. Sådan er der f.eks. en urimelighed med hensyn til hovedstadsudligningen, hvor det på en måde kan siges, at vi er ved at nærme os en situation